

D13.004

Uitspraak van het College van Toezicht

Kamer I

Zitting 15 januari 2014

Inzake:

[klager], wonende te [plaats],
klager,

tegen

[verweerder], architect BNA te [plaats],
verweerder.

1. Bij brief van 9 september 2013 (met 20 bijlagen) heeft [klager] (hierna: "[klager]") bij het College van Toezicht een klacht ingediend tegen [verweerder] (hierna: "[verweerder]"). Bij brief van 12 september 2013 heeft [klager] op verzoek van het secretariaat van het College van Toezicht de klacht aangevuld in die zin dat hij heeft toegelicht welke gedragsregels naar zijn mening door [verweerder] zijn geschonden.
2. Bij verweerschrift van 25 oktober 2013 (met 2 bijlagen) heeft [verweerder] verweer gevoerd.
3. Op 7 november 2013 heeft [klager] een repliek ingediend. Op 15 november 2013 heeft [verweerder] een dupliek ingediend. Op 23 december 2013 heeft [klager] ten behoeve van de mondelinge behandeling en aanvullend stuk ingediend. Per e-mail van 9 januari 2014 heeft [verweerder] op verzoek van het College van Toezicht nog enkele aanvullende stukken ingediend. Per e-mails van 10 januari 2014 heeft [klager] naar aanleiding van een verzoek van het College van Toezicht nog enkele aanvullende stukken ingediend. De nadien eigener beweging door partijen gestuurde e-mails maken geen onderdeel uit van het procesdossier.

Behandeling van de klacht

4. De klacht is op 15 januari 2014 behandeld door Kamer I van het College van Toezicht. De kamer was als volgt samengesteld:

- De heer mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter
- De heer ir. C. de Jonge
- De heer M.E. Cohen, leden
- Mevrouw mr. E.L. Hoogstraate, secretaris

Partijen hebben ter mondelinge behandeling hun standpunten toegelicht.

5. Op grond van de aan het College ter beschikking gestelde stukken en de mondelinge toelichting van partijen overweegt het College het volgende.

De feiten

6. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende betwist staat – voorzover hier van belang – het volgende vast:
7. [Projectontwikkelaar] is een projectontwikkelaar. [Klager] is daarvan de directeur. [Klager] heeft [verweerder] als architect ingeschakeld voor (in elk geval) vier projecten van [Projectontwikkelaar] te [plaats]: (1) de aanpassing/uitbreiding van [gebouw], (2) de ontwikkeling van [gebouwen] aan de [straat], (3) het ontwerp van [gebouw] aan de [straat], en (4) het ontwerp van een [gebouw] aan de [straat].
8. De aanpassing/uitbreiding van [gebouw] vond plaats op basis van een ondertekende offerte gericht aan [Projectontwikkelaar] d.d. 14 augustus 2007, voor akkoord getekend door [klager] op 24 augustus 2007. De opdrachten met betrekking tot de ontwikkeling van [gebouw] aan de [straat] en met betrekking tot het ontwerp van [gebouw] aan de [straat] zijn vastgelegd in twee overeenkomsten gericht aan (uitsluitend) [klager] d.d. 2 februari 2012, beide voor akkoord ondertekend door [klager] op 5 april 2012. De opdracht met betrekking tot het ontwerp van een appartementsgebouw aan de [straat] is niet schriftelijk vastgelegd.

9. Op 1 mei 2012 heeft [verweerder] drie facturen gestuurd ad in totaal € 73.318,88, inzake de [gebouwen] aan de [straat], de [straat] en de [straat]. Alle drie de facturen waren gericht aan (uitsluitend) [klager].
10. Op 9 mei 2012 heeft [verweerder] per aangetekende post aanmaningen gestuurd gericht aan “[Projectontwikkelaar] / [klager]” met betrekking tot (i) de hiervoor genoemde drie facturen d.d. 1 mei 2012 en (ii) twee oude facturen gericht aan [Projectontwikkelaar] d.d. 3 december 2008 ad € 7.215,57 en € 2.500 vermeerderd met rente, inzake werkzaamheden voor [gebouw] en voor “de ontwikkeling van [gebouw] aan de [straat] te [plaats]”. Deze aanmaningen zijn als “niet afgehaald” retour gekomen.
11. Op 22 mei 2012 kreeg [Projectontwikkelaar] een aanmaning van B&D Juristen met de mededeling dat [verweerder] de vordering ter incasso uit handen had gegeven. Het betrof vijf facturen ad in totaal € 83.034,45 (te vermeerderen met rente en kosten). Op 12 juni 2012 volgde een brief van B&D Juristen met de mededeling dat de vordering op [Projectontwikkelaar] € 9.715,57 (te vermeerderen met rente en kosten) bedroeg en de resterende vordering op [klager] in privé betrekking had.
12. [Klager] heeft zowel bij [verweerder] als bij B&D Juristen geprotesteerd tegen het feit dat de facturen gericht waren aan hem in privé, aangezien het werkzaamheden voor zakelijke projecten betrof. [Verweerder] en B&D Juristen hebben daarop verwezen naar de voor akkoord getekende overeenkomsten die gericht waren aan [klager] in privé en meermaals verzocht om tot betaling over te gaan danwel met een voorstel voor een betalingsregeling te komen. Noch [Projectontwikkelaar] noch [klager] hebben de openstaande facturen betaald.
13. Op [datum] 2012 heeft de rechtbank Maastricht, sector kanton, [Projectontwikkelaar] bij verstek veroordeeld tot betaling aan [verweerder] van € 17.839,28, vermeerderd met de contractuele rente over € 9.715,57 vanaf 31 augustus 2012 tot de dag der algehele voldoening, en van de proceskosten. [Projectontwikkelaar] heeft tegen dit verstekvonnis geen verzet ingesteld.
14. Op [datum] 2012 heeft de rechtbank Maastricht, sector civiel recht, [klager] bij verstek veroordeeld tot betaling aan [verweerder] van € 76.457,06, vermeerderd met de contractuele rente (zijnde de wettelijke handelsrente verhoogd met 3%) over € 73.318,88

met ingang van 31 augustus 2012 tot de dag van volledige betaling, en van de proceskosten. [Klager] heeft tegen dit verstekvonnis geen verzet ingesteld.

15. Eind 2012/begin 2013 heeft [verweerder] executoriaal beslag laten leggen op alle onroerende zaken van [Projectontwikkelaar]. [Verweerder] heeft bij de verkoop van [gebouwen] aan de [straat] in totaal € 10.000 geïncasseerd. De rest van de facturen staat nog open. [Verweerder] heeft (nog) geen executiemaatregelen genomen tegen [klager].

De klacht

16. [Klager] klaagt zich erover dat [verweerder] hem in privé facturen heeft gestuurd, die in het geheel niet voor hem in privé bestemd zijn. Als gevolg daarvan hebben zowel [klager] als [Projectontwikkelaar] grote problemen gekregen met de Belastingdienst (met name vanwege in vooraf trek genomen BTW).
17. [Klager] stelt dat duidelijk was dat de projecten werden ontwikkeld door [Projectontwikkelaar]. De onroerende zaken waarom het ging, waren ook eigendom van [Projectontwikkelaar]. [Verweerder] heeft er in de periode 2008-2011 op diverse manieren (in e-mails, correspondentie met de gemeente [plaats] en bouwtekeningen) blijk van gegeven ermee bekend te zijn dat zijn opdrachtgever steeds [Projectontwikkelaar] was.
18. Volgens [klager] wilde [verweerder] de overeenkomsten van 2 februari 2012 tijdens een drukke en hectische verkoopavond van het project [straat] op 9 februari 2012 door hem ondertekend hebben. [Klager] stelt dat hij toen tegen [verweerder] gezegd heeft dat de overeenkomsten ten onrechte aan hem in privé gericht waren en dat dit [Projectontwikkelaar] moest zijn. [Verweerder] antwoordde daarop dat dit er door een computerfout was afgevallen, waarop [klager] er bij ondertekening met de hand "[Projectontwikkelaar]" heeft bijgeschreven, aldus [klager]. Het exemplaar met die handgeschreven toevoeging ligt volgens [klager] met de rest van zijn administratie bij de Belastingdienst.
19. Vervolgens werden de facturen van [verweerder] wederom uitsluitend aan [klager] in privé gericht. [Klager] heeft [verweerder] hierop, naar zijn zeggen, telefonisch geattendeerd. [Verweerder] zou volgens [klager] hebben gezegd dat dit door dezelfde computerfout kwam en dat het goed zou komen. [Klager] heeft [verweerder] schriftelijk gevraagd de facturen

aan te passen. Dit weigerde [verweerder] en vervolgens heeft hij het incassobureau ingeschakeld.

20. Volgens [klager] kwam hij er pas op 19 juni 2013 achter dat de twee verstekvonnissen waren geweest. Hij had [verweerder] per e-mail verzocht om het beslag op de [straat] op te heffen. In zijn antwoord verwees [verweerder] naar de verstekvonnissen van de rechtbank Maastricht van oktober 2012. Op 20 juni 2013 heeft [verweerder] de vonnissen op verzoek van [klager] per e-mail aan hem toegestuurd. [Klager] stelt deze nooit eerder te hebben ontvangen. [Klager] stelt ook dat noch hijzelf noch [Projectontwikkelaar] ooit een dagvaarding heeft ontvangen.
21. [Klager] vindt de handelwijze van [verweerder] bij het factureren en incasseren misplaatst en bedrieglijk. Deze getuigt zijns inziens van kwade bedoelingen en brengt de BNA in diskrediet.
22. [Klager] meent dat sprake is van een schending van de hoofdregel, omdat [verweerder] zowel [klager] in privé als [Projectontwikkelaar] in de problemen zou hebben gebracht en hun belangen zou hebben aangetast. Voorts is volgens [klager] sprake van een schending van gedragsregel 3.1, omdat [verweerder] geen rekening zou houden met de schadelijke gevolgen van zijn handelwijze voor de samenleving. Tot slot is volgens [klager] sprake van een schending van gedragsregel 4.2, omdat [verweerder] een ondeugdelijke opdrachtovereenkomst zou hebben opgesteld.

Het verweer

23. In reactie op de verwijten van [klager] heeft [verweerder] samengevat de volgende verweren gevoerd.
24. [Verweerder] vindt [klager] een doortrapt zakenman, die in de klacht liegt. Zo zouden de overeenkomsten niet op 9 februari 2012 zijn getekend (hetgeen ook geen drukke verkoopavond zou zijn geweest, zoals [klager] stelt), maar pas op 5 april 2012. Ook betwist hij dat [klager] met de hand "[Projectontwikkelaar]" op de overeenkomsten zou hebben geschreven en dat [verweerder] tot tweemaal toe zou hebben gezegd dat dit er door een computerfout af zou zijn gevallen. Aanvankelijk hebben zij een tijdlang met wederzijds respect en vertrouwen met elkaar gewerkt, maar dat verdween toen [verweerder] bleek (i)

dat [klager] een andere architect bleek te hebben ingeschakeld voor een project waar [verweerder] aan was begonnen, (ii) dat de [gebouwen] aan de [straat] niet konden worden verkocht en [klager] daardoor de declaraties van [verweerder] niet kon betalen, (iii) dat er problemen en zelfs een juridisch conflict met de gemeente [plaats] bleken te zijn met betrekking tot de [straat], waarover [klager] [verweerder] niets had verteld, (iv) dat [klager] een risicovolle manier van ontwikkelen bleek te hebben waarover hij [verweerder] niets had verteld, en (v) dat [klager] [verweerder]'s declaraties niet kon betalen maar desgevraagd geen inzicht wilde geven in de levensvatbaarheid van de projecten.

25. [Verweerder] meent dat de overeenkomsten op eerlijke wijze tot stand zijn gekomen en dus rechtsgeldig zijn. [Klager] en [Projectontwikkelaar] stonden ingeschreven op het adres waarnaar de aangetekende brieven zijn gestuurd en waar de dagvaarding is betekend. Dit gebruikte [klager] ook op zijn briefpapier. [Verweerder] meent dan ook dat hij geen onrechtmatige of ontoelaatbare handelingen heeft verricht. [Klager] daarentegen is [verweerder] – ondanks diverse verzoeken van hemzelf en zijn incassobureau – nooit tegemoet gekomen met een financiële regeling in welke vorm dan ook, maar probeert via deze tuchtklacht argumenten te verzamelen om weer een nieuwe juridische procedure te beginnen.

Beoordeling van de klacht

26. Voorop staat dat de competentie van het College van Toezicht bij de beoordeling van klachten beperkt is tot het vaststellen van de vraag of en in hoeverre [verweerder] door zijn handelen of nalaten enige gedragsregel heeft geschonden. Het College treedt dus niet in de beoordeling van civielrechtelijke verhoudingen. In dit geval is daarover bovendien al beslist door de rechtbank Maastricht in een in kracht van gewijsde gegaan vonnis. Dat neemt niet weg dat het College wel kan beoordelen of [verweerder] zich in strijd met de gedragsregels heeft gedragen door de wijze van vastleggen van de opdrachten, de wijze van declareren en de wijze waarop hij zijn vorderingen probeert te incasseren.
27. Het College constateert in de eerste plaats dat [klager] geen afzonderlijke onderbouwing geeft voor zijn stelling dat gedragsregel 3.1 (rekening houden met samenleving en omgeving) is geschonden, zodat het College ervan uitgaat dat de klacht uitsluitend ziet op gedragsregel 1 (hoofregel) en gedragsregel 4.2 (deugdelijke vastlegging opdracht).

28. Beide partijen hebben een andere lezing van de wijze waarop de opdracht is vastgelegd en wat hun bedoelingen daarbij waren. Hoe dit precies is gegaan kan derhalve niet worden vastgesteld, omdat in een procedure als de onderhavige geen mogelijkheid bestaat van volledige bewijsvoering, zoals het onder ede horen van getuigen. Wel kan het College vaststellen dat de lezing van [klager] dat hij de overeenkomsten onder tijdsdruk moest ondertekenen op de drukke verkoopavond van 9 februari 2012, niet geloofwaardig is gelet op het feit dat de overeenkomsten door hemzelf (ter zitting is bevestigd dat het zijn handschrift is) zijn getekend op 5 april 2012. Ook de stelling van [klager] dat hij daar toen met de hand “[Projectontwikkelaar]” bij heeft geschreven is niet geloofwaardig, nu (i) hij zelf geen stuk met een dergelijke handgeschreven opmerking heeft overgelegd, (ii) de Belastingdienst – als die al een originele administratie mee zou nemen – desgevraagd bereid zou moeten zijn daarvan een kopie te verstrekken, en (iii) op het originele, ter zitting getoonde exemplaar van [verweerder] niet een dergelijke handgeschreven toevoeging staat.
29. Bij deze stand van zaken moet het College het erop houden dat [klager] partij is bij de overeenkomsten en niet [Projectontwikkelaar]. Zo staat het in de overeenkomsten. [Klager] is een professionele, ervaren projectontwikkelaar en hij heeft de overeenkomsten twee maanden in zijn bezit gehad alvorens deze te ondertekenen. Onder die omstandigheden kan niet gesteld worden dat het tuchtrechtelijk verwijtbaar is dat [verweerder] zijn facturen ook richtte aan de persoon die als contractspartij was opgenomen, namelijk [klager] in privé.
30. Ook de wijze waarop [verweerder] zijn vorderingen probeert te incasseren, acht het College niet in strijd met de gedragsregels. Daarbij speelt mee dat [klager] er geen enkele blijk van geeft moeite te doen om de facturen van [verweerder] geheel of gedeeltelijk te proberen voldoen, terwijl hij de facturen inhoudelijk niet betwist. Uit de op verzoek van het College van Toezicht ingediende aanvullende stukken blijkt dat (de advocaat van) [verweerder] in de dagvaarding voor de procedure bij de rechtbank Maastricht de argumentatie met betrekking tot de ondertekening door [klager] in privé wat zwaarder heeft aangezet. Voor zover [klager] dit (mede) zou willen aanvoeren ter onderbouwing van zijn klacht, geldt dat [verweerder] dit niet tuchtrechtelijk kan worden verweten. [Klager] heeft de kans om hier argumenten tegen aan te voeren voorbij laten gaan door niet te verschijnen in de procedure en ook niet (tijdig) in verzet te gaan. [Klager] en [Projectontwikkelaar] stonden wel degelijk ingeschreven op het adres waar de dagvaardingen (en beslagstukken) rechtsgeldig zijn betekend.

31. De vastlegging van de opdrachten in de overeenkomsten van 2 februari 2012 komt het College ook overigens niet ondeugdelijk voor. Over het ontbreken van een schriftelijke vastlegging van de opdracht met betrekking tot de [straat] wordt niet geklaagd.

32. Het College komt tot de slotsom dat [verweerder] geen enkel tuchtrechtelijk verwijt te maken valt, zodat de klacht van [klager] ongegrond wordt verklaard.

HET COLLEGE VAN TOEZICHT DOET DE VOLGENDE UITSpraak

Het College van Toezicht verklaart de bij brief van 9 september 2013 door [klager] tegen [verweerder] ingediende en bij brief van 12 september 2013 aangevulde klacht ongegrond.

Aldus beslist op 15 januari 2014 door Kamer I van het College van Toezicht, bestaande uit mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter, ir. C. de Jonge, M.E. Cohen, leden, en mr. E.L. Hoogstraate, secretaris.

Voorzitter:

Secretaris:

Verzonden op:

Tegen deze uitspraak kunt u binnen 30 dagen na verzending in hoger beroep komen bij een met redenen omkleed bezwaarschrift in vijfvoud aan de Raad van Beroep voor het Toezicht, Six Advocaten B.V. t.a.v. mr. W. Post, IJdok 25, 1013 MM Amsterdam, onder gelijktijdige overmaking van € 350,- exclusief BTW op de rekening van BNA/College van Toezicht, nummer 46.69.44.349 bij de ABN AMRO Bank N.V., kantoor Koningsplein te Amsterdam of op nummer 71518 bij de ING t.n.v. BNA/College van Toezicht. Van het betalen van administratiekosten zijn uitgezonderd: de leden, hun opdrachtgevers, het lid in de hoedanigheid van deken en het bestuur.